

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ.....	5
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	6
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	8
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH.....	12

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 73/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Kielcach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy postanowienie o udzieleniu zabezpieczenia w przedmiocie zaspokojenia potrzeb rodziny (art. 27 k.r.o.) wydane w sprawie o rozwód dotyczące okresu po wytoczeniu powództwa w tej sprawie jest postanowieniem rozstrzygającym ostatecznie o tym żądaniu także po prawomocnym orzeczeniu rozwodu i w związku z tym roszczenie to nie może być ponownie objęte rozstrzygnięciem sądu w innej sprawie?”

III CZP 74/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy ubezpieczycielowi, który we własnym zakresie pokrył koszty najmu pojazdu w ramach umowy ubezpieczenia assistance, przysługuje na podstawie art. 828 § 1 k.c. roszczenie regresowe wobec ubezpieczyciela sprawcy szkody?”

III CZP 75/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy w razie wypowiedzenia umowy leasingu przez finansującego na skutek okoliczności, za które korzystający ponosi odpowiedzialność, korzystający może żądać od finansującego zwrotu korzyści uzyskanej ze sprzedaży przedmiotu leasingu?”

III CZP 76/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Warszawie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sąd po rozpoznaniu sprawy toczącej się na skutek wniesienia skargi na orzeczenie Krajowej Izby Odwoławczej, rozstrzygając o kosztach postępowania może stosować zasady dotyczące zwrotu kosztów procesu, wynikające z ustawy kodeks postępowania cywilnego, w szczególności zasadę słuszności z art. 102 k.p.c.?”

III CZP 77/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy osobie, której nieruchomość została wskutek zasiedzenia obciążona służebnością odpowiadającą treści służebności przesyłu przysługuje roszczenie o wynagrodzenie za korzystanie z nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności za okres sprzed zasiedzenia?”

III CZP 78/16

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy właściciel lokalu – garażu wyodrębnionego z budynku posadowionego na gruncie stanowiącym własność gminy, na którym ustanowiono prawo użytkowania wieczystego na rzecz spółdzielni mieszkaniowej, przysługujące obecnie spółdzielni i właścicielom wyodrębnionych lokali – garaży, jest zobowiązany ponosić na rzecz spółdzielni mieszkaniowej koszty związane z eksploatacją i utrzymaniem lokalu – garażu oraz nieruchomości wspólnej na podstawie art. 4. ust. 2 i 4 ustawy o spółdzielniach mieszkaniowych (tekst jednolity: z 17.10.2013 r., Dz. U. 1222 z 2013 r.) na zasadach określonych w uchwałach rady nadzorczej spółdzielni mieszkaniowej, czy też jest zobowiązany do uiszczania tych kosztów w wysokości rzeczywiście poniesionych przez spółdzielnię?”

III CZP 79/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Krakowie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Jaki jest zakres zastosowania ograniczenia wysokości opłaty sądowej przewidzianego przez art. 13a ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, w brzmieniu nadanym mu ustawą z 25 września 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo bankowe i niektórych innych ustaw (Dz. U. 2015, poz. 1854)?”

PYTANIE PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 9/16

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Katowicach przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy sformułowanie «sąd w dotychczasowym składzie» zawarte w przepisie art. 30 ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247, z późn. zm.) oznacza sąd w składzie określonym przepisami obowiązującymi w momencie rozpoczęcia postępowania w danej instancji, czy też sąd w konkretnym składzie osobowym, wyznaczonym na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie wymienionej ustawy, który przystąpił do orzekania na rozprawie głównej przed dniem 1 lipca 2015 roku?»

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 2/16 – z dnia 24 sierpnia 2016 r. w składzie 7 sędziów na wniosek Prokuratora Generalnego

W postępowaniu toczącym się na podstawie przepisów ustawy z dnia 18 października 2006 r. o ujawnianiu informacji o dokumentach organów bezpieczeństwa państwa z lat 1944 – 1990 oraz treści tych dokumentów (t.j.: Dz. U. z 2013 r., poz. 1388 ze zm.) sąd okręgowy wszystkie orzeczenia wydaje w składzie trzech sędziów.

I KZP 4/16 – z dnia 24 sierpnia 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Krakowie

1. Uchwalił udzielić następującej odpowiedzi na pierwsze z zagadnień: Wyznaczenie obrońcy z urzędu na podstawie art. 80a § 2 k.p.k., w celu sporządzenia apelacji (art. 444 § 2 k.p.k.) – w brzmieniu tych przepisów z okresu od dnia 1 lipca 2015 r. do dnia 14 kwietnia 2016 r. – nakłada na sąd obowiązek doręczenia temu obrońcy odpisu wyroku z uzasadnieniem, od której to czynności rozpoczyna się dla niego bieg terminu zawitego do wniesienia apelacji, nawet jeżeli wyznaczenie to nastąpiło po upływie terminu do jej wniesienia w odniesieniu do oskarżonego.

2. Odmówił podjęcia uchwały w zakresie drugiego z przekazanych zagadnień:

„Czy określony w art. 140 k.p.k. obowiązek doręczenia orzeczenia, zarządzenia, zawiadomienia i odpisu, które ustawa nakazuje doręczać stronom, doręcza się również obrońcom,

pełnomocnikom oraz ustawowym przedstawicielom, ale wyłącznie tym którzy zgłosili swoje uczestnictwo w postępowaniu do chwili wykonania czynności skutkującej doręczeniem, czy też również takim, którzy nie byli jeszcze ustanowieni, bądź informacja o tym nie wpłynęła do organu prowadzącego postępowanie w chwili gdy orzeczenie lub zarządzenie zostało wydane lub pojawiła się potrzeba doręczenia zawiadomienia lub odpisu, natomiast ustanowieni oni zostali lub też ich ustanowienie zostało zgłoszone właściwemu organowi w czasie, gdy bądź to nie upłynął jeszcze termin do zaskarżenia wskazanego orzeczenia lub zarządzenia lub też nie upłynął jeszcze termin czynności o której stronę zawiadamiano?”

I KZP 5/16 – z dnia 24 sierpnia 2016 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie:

„Czy przedmiotem ochrony w przypadku przestępstwa z art. 270 § 1 k.k. jest wyłącznie dobro prawne ogólnej natury (wiarygodności dokumentów), czy też chroni ono także dobro indywidualne?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

SDI 8/16 – wyrok z dnia 5 kwietnia 2016 r.

Sąd nie ma obowiązku upewniania się przed przystąpieniem do czynności procesowej, czy nie zaszły powody usprawiedliwiające niestawiennictwo strony, a obowiązek usprawiedliwienia niestawiennictwa obciąża wzywonego, bez potrzeby jakichkolwiek dodatkowych wezwań ze strony organu procesowego.

II KZ 11/16 – postanowienie z dnia 8 kwietnia 2016 r.

Stosowany odpowiednio w postępowaniu odwoławczym i kasacyjnym przepis art. 422 § 2 k.p.k. (art. 458 k.p.k. i art. 518 k.p.k.), w brzmieniu ustalonym przez ustawę z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. z 2013 r., poz. 1247 ze zm., obowiązujący od 1 lipca 2015 r., nakłada na składającego wniosek o uzasadnienie wyroku, gdy zakresem zaskarżenia zostaną objęte tylko niektóre z czynów lub tylko niektórzy oskarżeni obowiązek określenia we wniosku zakresu przedmiotowego lub podmiotowego rozstrzygnięcia, którego ten wniosek dotyczy.

III KO 16/16 – postanowienie z dnia 13 kwietnia 2016 r.

Prośba o ułaskawienie osoby o statusie niekaranej jest niedopuszczalna z mocy ustawy w rozumieniu art. 560 § 2 k.p.k. i z tej racji sąd pozostawia ją bez rozpoznania.

III KZ 20/16 – postanowienie z dnia 13 kwietnia 2016 r.

Stosownie do treści art. 422 § 1 k.p.k. wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku należy złożyć (w sytuacji, gdy oskarżony lub obrońca był obecny na rozprawie) w terminie zawitym 7 dni od daty ogłoszenia wyroku. W razie przekroczenia tego terminu wniosek jest bezskuteczny i nie wywołuje żadnych skutków prawnych (art. 122 § 1 k.p.k.). Jeśli jednak wniosek o sporządzenie na piśmie i doręczenie uzasadnienia wyroku zostanie złożony przed datą wydania wyroku, to wówczas dla jego skuteczności niezbędne jest, aby strona, która taki wniosek złożyła, ponowiła go w terminie określonym w art. 422 § 1 k.p.k. lub też w tym terminie złożyła pisemne oświadczenie, że ów wniosek podtrzymuje.

III KK 265/15 – postanowienie z dnia 27 kwietnia 2016 r.

1. Artykuł 267 § 3 k.k. zapewnia ochronę wypowiedzi uczestników rozmowy, jeżeli co najmniej w sposób dorozumiany nadano im poufny charakter, przy czym bez znaczenia są tu intencje, jakie zadecydowały o takim statusie wypowiedzi.

2. Urządzeniem, o którym mowa w art. 267 § 3 k.k., jest każde urządzenie służące do utrwalania obrazu lub dźwięku, a zatem przeznaczone do tego celu urządzenie typu analogowego lub cyfrowego, np. aparat fotograficzny, magnetofon, dyktafon.

3. Czyn zabroniony może nie odznaczać się karygodnością nawet w stopniu subminimalnym.

III KK 474/15 – postanowienie z dnia 12 maja 2016 r.

Co do zasady, zakaz *reformationis in peius*, wynikający z art. 443 k.p.k., nie pozwala sądowi, któremu przekazano sprawę do ponownego rozpoznania, na wydanie orzeczenia surowszego niż uchylone, gdy orzeczenie to zostało zaskarżone tylko na korzyść oskarżonego, również wtedy, gdy do uchylecia tego orzeczenia doszło na podstawie art. 440 k.p.k., poza granicami zaskarżenia i podniesionych w środoku odwoławczym zarzutów. Przepis art. 443 k.p.k. nie ma natomiast zastosowania do wydania orzeczenia w sprawie ze skargi uprawnionego oskarżyciela o popełnienie przestępstwa, rozpoznawanej wobec oskarżonego po raz pierwszy w tym samym postępowaniu, w którym sąd – będąc zobowiązany do respektowania zakazu *reformationis in peius* – orzeka w przekazanej mu do ponownego rozpoznania sprawie tego oskarżonego o inne przestępstwo.

III KK 494/15 – postanowienie z dnia 12 maja 2016 r.

Złożenie ślubowania oraz wręczenie sędziemu postanowienia Prezydenta RP o powołaniu do pełnienia urzędu na określonym stanowisku w sądzie wyższym z przypisanym miejscem służbowym, są koniunkcyjnie niezbędne dla skuteczności aktu powołania. Zatem, samo podpisanie przez Prezydenta RP takiego postanowienia nie powoduje, że dalsza działalność orzecznicza sędziego w sądzie niższym, bez legitymującej delegacji, o jakiej mowa w art. 77 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. z 2015 r., poz. 133 ze zm., staje się sprzeczna z przepisami prawa, a w szczególności, że stanowi uchybienie określone w art. 439 § 1 pkt 1 lub pkt 2 k.p.k.

IV KK 154/16 – wyrok z dnia 25 maja 2016 r.

Zakaz określony w art. 434 § 1 *in princ.* k.p.k. oznacza nie tylko zakaz wydawania orzeczeń niekorzystnych dla oskarżonego, ale także zakaz pomijania wydania rozstrzygnięcia, które to pominięcie w związku z orzeczeniem sądu odwoławczego, pogarsza jego sytuację procesową. Jeżeli zatem sąd odwoławczy rozpoznaje jedynie środek wniesiony na korzyść tego podmiotu i obejmujący skazania go za więcej niż jedno przestępstwo na kary pozbawienia wolności, z objęciem ich następnie węzłem kary łącznej z warunkowym zawieszeniem jej wykonania, a sąd ten uchyla zaskarżony wyrok jedynie w części dotyczącej jednego, czy niektórych z tych skazań, a następnie także o warunkowym zawieszeniu wykonania kary łącznej to powinien jednocześnie – i to nie pogarszając sytuacji oskarżonego wynikającej z wyroku sądu pierwszej instancji – rozstrzygnąć w kwestii warunkowego zawieszenia wykonania bądź to ewentualnej nowej kary łącznej, bądź kary jednostkowej, która w wyniku jego orzeczenia staje się karą prawomocnie orzeczoną, a tym samym podlegającą wykonaniu.

UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH

III SPZP 1/16 – z dnia 4 sierpnia 2016 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Gliwicach

Niedopuszczalna jest skarga na przewlekłość postępowania, której przedmiot stanowi zwłoka w nadaniu klauzuli wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty wydanemu przez sąd rejonowy w postępowaniu upominawczym (art. 373 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 8 ust. 2 i art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki – Dz. U. Nr 179, poz. 1843 ze zm.).

III UZP 11/16 – z dnia 4 sierpnia 2016 r. w składzie 3 sędziów na
pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń
Społecznych w Gorzowie Wielkopolskim

Ubezpieczonemu przysługuje apelacja w sprawie o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku przy pracy, jeśli sąd pierwszej instancji w części zmienił decyzję organu rentowego i nie oddalił odwołania w pozostałym zakresie (art. 367 § 1 k.p.c. w zw. z art. 477¹⁴ § 1 i 2 k.p.c.).